

Návštěva

Na střeše restaurace Garáž
kouří se z kovového talíře.
Tělo přehozené přes zrezivělé
klepadlo je již vyschlé.
Málomluvný stroj
vrací tělu vnitřnosti.
Rozkošně zakulacené
bytosti, přivázané
ke stojanu na bicykly,
blahosklonně blikají.

Mladý pár cosi hladí nad pivní pěnou.
Náhle to umrzne a padá.
Roztříští se to a poraní.

Avšak kusem léta je míchán dnešek,
vedrem toho chřadnoucího léta
jsou rány zaceleny.

Všechno začíná nanovo.

Lásko.

Křeslo natočené tak,
aby bylo vidět na obrazovku
i na oheň v krbu.
Mnohdy je totiž
intenzivnějším zážitkem
dívat se do plamenů v televizi,
když třeba hoří les
nebo město...
Na křesle je možné
se otočit
zády k ohňům
a zírat
oknem ven do zahrady,
naslouchat
praskání dřeva
i rozmluvě plápolajících hlasů.

Stroj

Ta žena má velmi dlouhé útloboké smyšlenky,
já mám krátké vlivné drápy. Zavírám oči
a otevírám peněženku. V peněžence
nahmatávám list višně.

Za očima ztrácejí se mince.
Před očima prostor: zde rozdvojí se já,
ale tělo zůstane tady. Doma.

Ta žena je milenkou mého těla,
mé tělo, můj trup je jeden sval.
Lze s ním založit rodinu,
použít ho na výměnu pneumatik
nebo jím zabíjet.

Bílá žena drží v levé ruce šálek s kávou
za černé ucho, černá žena neprokrvenými prsty
neudrží misku s čajem. Obě těhotné manželky cestují
v jídelním vagónu vlaku pode dnem moře.
Velryby protentokrát zpívají nad hladinou oceánu.
Rejnoci křídly víří zdánlivě neproměnlivé dno.
Na obou koncích duté tmy pukají ohromné bílé talíře.